

ИЗПЛИЗА ОТ 1900 ГОДИНА

ЦЪРКОВЕН ВЕСТНИК

ОФИЦИАЛНО ИЗДАНИЕ НА БЪЛГАРСКАТА ПРАВОСЛАВНА ЦЪРКВА – БЪЛГАРСКА ПАТРИАРШИЯ

ГОДИНА СХIV, БРОЙ 11

СОФИЯ, 1-15 ЮНИ 2013 г.

ЦЕНА 0,70 лв.

e-mail: sinizdat@gmail.com, synpressbg@gmail.com

Официален сайт на Св. Синод на БПЦ – www.bg-patriarshia.bg

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

Проф. **Тотю КОЕВ**

Възнесение Господне

Изкуплението на човечеството от греха и смъртта е неповторимо събитие в световната история. Неговият уникален характер се обуславя, от една страна, от факта, че то е Божие, а не човешко дело, от друга – че е неповторимо, и от трета – че е извършено даром, без участието на човека – виновника за греха. Начало на изкупителното дело е Въплъщението на Сина Божий – второто Лице на Света Троица, негов завършек е Възнесението на възпълтлия се Син Божий. Между началото и завършека на изкуплението са учението, делата, кръстната смърт и славното Възкресение на Богочовека Христос. [...]

Възнесението в слава на

възкръсналия в светлина и блясък Христос е основна верова истина, която, както всички истини на вярата, превишава границите на човешкия разум и влиза в сферата на ирационалното. Тя не бива да се разглежда само като едно събитие, станало на Елеонската планина, на което присъствалият там Христови ученици видели отдаляващия се от тях техен Учител. Необходимо е да се вникне в дълбочината на това събитие, да се подири и открие неговият смисъл и значение. [...]

Възнесението Христово се анализира и възприема главно в четири аспекта, обединени в измерението Бог – човек: *На стр. 6*

ЛИЧНОСТ И ОБЩЕСТВО

Игумен **Агатангел (Белих)**

Не казвай:
„Млад съм още“

Стр. 1-7

ЛИЧНО

Религиозната свобода
в България –
отговор с въпрос

Стр. 3

НОВИ КНИГИ

СПОДЕЛЕНО ЦАРСТВО.
Хроника на чудесата
при откриване
моштите на
Карейските мъченици
от остров Митилини

Стр. 5

ЕРЕСИ

Протопр. **Василий
Георгопулос**

Окултизъм и Ню
Ейдж културата

Стр. 1-4

ЕРЕСИ

Окултизъм и Ню Ейдж културата

Откога и за кого
Богочовекът
престана да бъде
уникална Всеистина

Понятие за Ню Ейдж

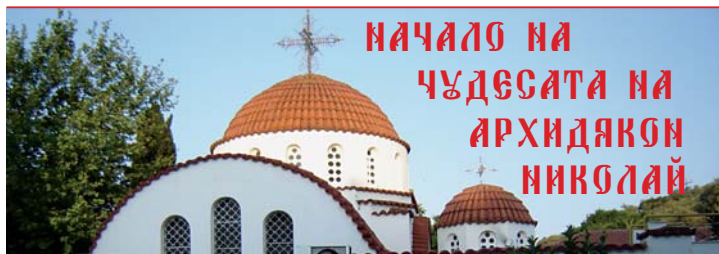
С името „Ню Ейдж“ представителите на това течение назовават **Ерата на Водолея**, т.е. **Новата епоха** (за подробности вж. ЦВ 23/2011; 14,16/2012). Този термин обхваща целенасоченото развиване на цяла една култура, която е носител на заплашителен, и то в глобален мащаб, феномен, антихристиянски по характер, напълно окултен по произход, многопластов и сложен по структура. На практика Ню Ейдж е всеобхватно движение, което вече е увредило със своите възгледи и практики милиони хора и дейности по целия свят.

Това движение отлично съвместява най-различни проявления на окултизма, като напр. неогностицизъм, астрология, източни религиозни вярвания и практики, хипноза, карти таро, нуме-

рология, общуване с духове, изпадане в екстаз, уфология (вярване в НЛО – UFO), виждане на видения, използване на кристали за енергийно изцеление, „позитивно мислене“, всякакви неправославни източни терапевтични методики, неопаганизъм, псевдонаучност, главно под манията на психологията, и др. Неговите изразители акцентират следното: „Онези, които си мислят, че движението Ню Ейдж е само някаква преходна прищявка, е препоръчително да преосмислят мнението си“.

Според едно типично ноейджърско списание Ню Ейдж се самоопределя като „динамично течение на духовно търсене“, което „пренасочва човешкото съзнание към нови източници на истината“ и което за основни характеристики има „огнената любов“, *На стр. 4-5*

ЧУДОТО НА СВЕТОСТТА

Първо чудо на изцеление от св. Николай

Една Възрастна наша съселянка, Василики Имвриоту, беше останала наполовина парализирана след мозъчен удар. Нейна съсегка, Ирини Лиаду, която от състрадание ходеше и я обслужваше, ѝ спомена за намерените мощи на Карей, занесла ѝ и малко пръст от гроба и я прекръстила с нея. Василики с Вяра и желание каза на Ирини: „Д-

ще моя, моля те, увий тази пръст с парчета плат около ръката и крака ми, които са парализирани!“

Ирини направила каквото ѝ каза Василики, запалила и кандилото ѝ и си тръгна. Когато останала сама, Василики започнала да плаче и да моли новия светия да се смили и да извърши чудо. Да бъде посредник между Бог и нея и тя или да оздравее, за да не е вече в тежест за другите, или да умре, за да си отпочине.

На стр. 7

ЛИЧНОСТ И ОБЩЕСТВО

НЕ КАЗВАЙ: „МЛАД СЪМ ОЩЕ“

Игумен **АГАТАНГЕЛ (Белих)**

„И биде към мене слово Господне: преди да те образувам в утробата, аз те познах, и преди да излезеш из утробата, осветих те: поставих те пророк за народите. аз пък отговорих: о, Господи Боже! не умея да говоря, защото съм още млад. Но Господ ми рече: не казвай: „млад съм“, защото до всички, до които те пратя, ще идиш, и всичко, що ти заповядам, ще кажеш“ (Прор. Йеремия, гл. 1, 4-7).

Веднъж един мой роднина, човек на въз-

раст около тридесетте, ми каза, че си е намерил нова работа, тъй като старата не го устривала. На моя въпрос дали тя му харесва, той отговори с: „Нима една работа може да бъде харесвана? Изкарай си деня от осем до пет, а след това се занимавай с каквото ти душа поиска“. Но какво именно иска душата?

Понятието *призвание* предполага съществуването на два обекта: призоваван и призоваващ. Хората често казват: *призванието ми е да бъда...* и понататък следват вариан-

тите на „кой“ ще съм аз. От кого или какво се определя това същото „кой“? За бъдещата си професия е типично да се замислят децата.

На стр. 7

ХРОНИКА

България

Молебен в Деня на българската просвета и култура и на славянската писменост

24 май е един от най-светлите български празници, в който отдаваме всенародната си почит към великото дело на светите равноапостолни братя Кирил и Методий, създатели на глаголицата.

По повод празника в патриаршеската катедрала „Св. Александър Невски“ бе отслужен молебен за благопресъпяване на учащите се, който бе предствояван от Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит.

С него съслужиха Техни Преосвещения: Стобийски еп. Наум, главен секретар на Св. Синод, Знеполски еп. Йоан, викарий на Софийския митрополит, Тивериополски еп. Тихон, Маркианополски еп. Константин, и голямо множество духовници – предстоятели на софийски храмове и столични священослужители.

По време на молебена Негово Светейшество прочете полагащото се евангелско четиво от св. Йоан Богослов на църковнославянски език, с което отново ни напомни, че първите книги преведени от св. Братя на славянски език са именно священите текстове на Евангелието. Първоиерархът на БПЦ отправя молитва към Всенодаеля Бога за всички дейтели на просветата и културата, за преуспяване във всяко добро учение.

С тържествено многолетие завърши чинопоследованието на молебена. Благославията народа с честна кръст, Негово Светейшество каза: „Велико чудо извършиха светите братя Кирил и Методий сред славянските народи! Велико чудо бе и оцеляването на българския род и култура през вековете!“ И пожела: „Да пребъде делото им от ныне и до века!“

След богослужбата многобройното духовенство, водено от Българския патриарх, и миряните се отправиха в литийно шествие към Националната библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, за да вземат участие в общодържавното честване. Предвождано от иконата на светите братя Кирил и Методий, литийното шествие тържествено тръгна от храм-паметника „Св. Александър Невски“ под звуците на пасхални песнопения, изпълнявани от патриаршеския хор с диригент доц. Димитър Димитров.

Към тях се включиха и участниците в шествието, иницирано от МОМН в партньорство с Регионалния инспекторат по образованието София-град и Столичната община, което тръгна от Министерството на образованието. То бе водено от възпитаници на Софийската духовна семинария „Св. Йоан

Рилски“, които с хоругви и рипиди в ръце вървяха начело. Към официалните лица на площада пред библиотеката се присъединиха още кметът на София Йорданка Фандъкова и президентът Росен Плевнелиев.

Всенародното тържество започна с извършването на традиционния водосвет за благопресъпяване и продължаване на Кирило-Методиевото просветителско дело.

Чинопоследованието бе предствоявано от Негово Преосвещенство Знеполски еп. Йоан. След като поръси със светена вода многобройните официални гости и всички представителни групи от софийските училища, епископът се обърна с пастирско слово, с което поздрави всички усърдни труженици на просвещението.

Химнът „Върви, народе възродени“ от Панайот Пипков прозвуча в изпълнение на хора на Националното музикално училище. Първокласници от 20 ОУ изпълниха емблематичното стихотворение „Аз съм българче“ от Иван Вазов, а деца от 4-то училище пуснаха в небето цветни балони с буквите от нашата азбука.

След поздравителните слова от президента и столичния кмет бяха поднесени цветя и венци пред паметника на светите Братя от гражданите и гостите на столицата.

Всела ИГНАТОВА
Снимки:
Атанас ДИМИТРОВ

В Неделя на Самарянката Ловчанският митрополит Гавриил освети нов храм

На 2 юни за първи път камбанен звън огласи тевенското село Голяма Брестница, за пръв път тук се отслужаваше архиерейска св. Литургия.

За около две години местни жители със задружни усилия, голямо желание и усърдие успяват да построят храм в своето село, така че и тук да има дом Божий, и тук да има църковна молитва, и тук да се извършват освещаващите човешкото естество тайнства.

Покровител на храма е небесният архистратиг св. архангел Михаил. В ранното утро на неделния ден Ловчанският митрополит Гавриил извърши освещаването на новия

храм, а после отслужи св. Литургия в съслужение със священници от епархията.

В края на св. служба владиката поздрави явряващите и им каза, че на този ден „бе открито още едно посолство на небесния град тук на земята, по тази причина това е един важен и специален ден за всички“.

Негово Високосвещенство раздаде иконки на всички присъстващи. Беше устроен и празничен корбан. Според думите на местните за празника са се събрали толкова хора, колкото селото не е виждало през последните 20 години.

Ловчанска митрополия

Празникът на св. мчк Георги Софийски Най-нови в ротондата „Св. Георги“

На 26 май Българската църква почита паметта на св. Георги Софийски Най-нови.

Ротондата „Св. Георги“, която се счита за най-стария архитектурен паметник в София, е особено свързана с този празник, тъй като според свидетелства, в северната част до храма е бил погребан светецът, след като три дни тялото му висяло на бесило. Съвременни историци твърдят, че са намерили интересни сведения, според които по време на турското робство християни са били допускани от властта да се покланят на гроба на св. мъченик, въпреки че храмът е бил превърнат в джамия.

На празника в ротонда-

та бе отслужена архиерейска св. Литургия в чест на светия мъченик, оглавена от Знеполски еп. Йоан. В съслужение с архиерея в богослужбата взеха участие архим. Теофан, прот. Иоан Куков, председател на храма, прот. Антоний Алексиев, председател на столичния храм „Св. Димитър“, свещ. Сергей Павлов и дякон Васил Танев.

След св. Литургия в литийно шествие духовенството и народът се отправиха към гробното място на светеца, където бе извършен празничен водосвет. С боговдъхновена проповед викарният епископ Йоан докосна сърцата на явряващите, като припомни под-

визите на чествания български мъченик.

Той изрази надеждата, следващата година да бъде организирано литийно шествие с иконата на св. Георги Най-нови от мястото на мъченическата му смърт, което се намира край Медицинска академия, до гроба му край ротондата „Св. Георги“.

Всела ИГНАТОВА

Събор на прицърковните училища в Неврокопска епархия

На 2 юни за четвърта поредна година с благословението на Негово Високосвещенство Неврокопски митрополит Натанаил се проведе среща на децата от прицърковните училища в Неврокопска епархия.

Тази година домакин бе православното училище „Св. благоверен цар Петър“ при храм „Св. вмчк Георги“ гр. Сандански. Над 250 деца от гр. Гоце Делчев, Хаджидимово, Благоевград, Петрич, с. Крушик, с. Полена, с. Бараково, с. Катунци и други места изпълниха храма, посветен на многообичания от децата свети Георги.

Срещата започна със света Литургия, отслужена от Неврокопския митрополит Натанаил и Мелишккия епископ Серафим в съслу-

жение със священци, дякони, иподякони и деца, включили се на клира под ръководството на протопсалт г-н Йоанис Папахронис.

Празничната програма се проведе с любезното съдействие на Община Сандански в големия салон на Културния дом. Тя включваше рецитали, сценки, драматизация, църковни песнопения и фолклорна програма. Впечатление направиха участниците от стартиралият към Неврокопска митрополия през януари 2013 г.

школи по фолклорно изкуство – гайда, тъпан и кавал.

За любознателите и сърчни деца се погрижиха школите по изкуства – по иконография към прицърковното училище в Сандански и по дър-

ворезба при Благоевградската църква „Св. Николай“.

Специално за събора ученици от курс „Фотография“ към Земеделска гимназия „Климент Тимирязев“ представиха изложба от фотоси на Роженския манастир, Мелник и др.

След тържеството всички участници гостуваха на прицърковното училище в Сандански, където бяха почерпени от грижовните домакини.

Неврокопска митрополия

Празникът Преполовение в Бачковския манастир

Точно между големите християнски празници Възкресение Христово и Петдесетница Православната църква чества празника Преполовение, който тази година се падна на 29 май. На Преполовение по традиция се изнася чудотворната икона на Пресвета Богородица „Пътеводителка“ (Одигитрия), която се свали от иконостаса в асеновградския храм „Света Богородица – Благосъщение“, и с тържествено литийно шествие се отнася до Бачковския манастир. Традицията се спазва от 1896 година.

Шествието потегля от града след отслужването на св. Божествена литургия. В Бачковския манастир се отслужва молебен и се извършва водосвет, а поклонниците в този ден могат да се поклонят в съборния манастир-

ски храм на двете чудотворни икони с образите на Божията майка – Бачковската и Асеновградската.

Следобед шествието потегля обратно за Асеновград, където чудотворната икона на Пресвета Богородица се посреща с тържествения звън на всички църковни камбани в града, известен като „Малкия Йерусалим“ заради големия брой храмове и манастири тук.

Тази година в празника взеха участие четирима архиереи на Българската православна църква – Негово Високосвещенство Пловдивски митрополит Николай и преосвещените епископи Агатонийски Борис – игумен на Бачковската св. обител, Месемврийски Яков и Бранички Григорий – игумен на Троянската св. обител. След св.

Божествена литургия, която Пловдивският митрополит Николай отслужи в храм „Света Богородица – Благосъщение“ заедно с преосвещените епископи Яков и Григорий, архиерейския наместник свещеник. Йордан Георгиев и священослужители от Асеновград и Пловдив, шествието пое по пътя към Бачковския манастир. Начело с хоругви, духовия оркестър на ВВС-Пловдив и военнослужещи от асеновградското поделение, Чудотворната икона, носена на ръце и следвана от множество миряни, потегли в традиционния си ход към обителта. Там тя бе посрещната от манастирското братство начело с игумена Негово Преосвещенство Агатонийски еп. Борис.

Александра КАРАМИХАЛЕВА

България

В София бе открит паметник на Димитър Пешев

С благословението на Негово Светейшество Българския патриарх и Софийски митрополит Неофит протосингелът на Софийска света митрополия и председател на древния столичен храм „Света София – Премъдрост Божия“ ставр. ик. Ангел Ангелов освети паметника на едно от главните действащи лица в спасяването на нашите еврейски сънародници преди 70 години – Димитър Пешев. Бюст-паметникът е дело на скулптора Иван Минев и е положен в градинката при столичния храм „Св. вмчк Георги“. При осветяването му на протосингела съслужиха о. Васил Коцев от храм „Св. Георги“ и дякон Радко Иванов.

Паметникът бе открит на 26 април от кмета на София Йорданка Фандъкова и ми-

нистърна на отбраната Тодор Тагарев, в присъствието още на министъра на културата Владимир Пенев, председателя на ОЕБ „Шалом“ Максим Бенвенисти, председателя на Централния израилтански духовен съвет Роберт Джераси и др. представители на еврейската общност в България, на българската държавност, общинските власти и дипломатически мисии.

Многобройното гражданство, учениците от 134 столично училище, военният оркестър и членове на семейство Пешев допълнително спомогнаха да бъде почетена достойно паметта на бележития българин Димитър Пешев, с което те превърнаха този ден в голям духовен празник за страната ни.

Никола ПЕТКОВ

ЛИЧНО

Религиозната свобода в България – отговор с въпрос

На 21 май, светлия празник на общочовешките християнски светители Константин и Елена, в интернет-пространството информационният източник vesti.bg оповести констатации от тагодишния доклад на Държавния департамент на САЩ за състоянието на религиозните свободи през 2012 г. по света и в частност в България. Фактите се основават на сведенията от американското посолство в София и започват с традиционно скандалната новина: „САЩ: Дискриминация, нетолерантност, антисемитизъм в България...“.

Отбелязва се, че продължават оплакванията от страна на мюсюлмански лидери, че имами и мофти са подлагани на тормоз от службите за сигурност, а мормонската църква „Свидетели на Йехова“ в България и други малцинствени религиозни формации продължават да са обект на предрасъдъци от страна на местните общински власти. Твърди се, че правителството в София не отстоява последователно прилагането на правата и политическите свободи на религиозните общности. В доклада на департамента на САЩ пише за открит антисемитизъм, като е поруган еврейски паметник в Плевен. Но никъде по темата не се споменава за голямата благодарност на еврейския народ към българското правителство и БПЦ за спасяването на хиляди български евреи по времето на Втората световна война...

Целият доклад тенденциозно се стреми да наложи убеждението, че над мисионерите от различни страни се упражнява натиск едва ли не по политически и религиозни съображения. Но църквата на „Свидетели на Йехова“ в София е близо до американското посолство и там може да се види колко голяма, богата, завидна е нейната сграда. Това се отнася и за помещениата, които

мормони ползват и в други големи градове на страната.

Съответно, проблемът съвсем не е в липсата на правителствена подкрепа или религиозна нетолерантност от страна на БПЦ към другите (115) религиозни общности, регистрирани в страната. Практиката на изминалите години доказва, че българските граждани са благосклонни към различните изповедания и с интерес слушат техните представители. Основният проблем на всички мисионери е, че искат да докажат и наложат върховенство на своята вяра, цели, амбиции; те искат да спечелят хиляди последователи, а това е горестна заблуда. Мотивите за неприемане на една нова вяра са психологически, икономически, сакрални, наследствени. Ако вярващ прочете „верую“-то на „Свидетели на Йехова“, ще разбере силната им убежденост за превъзходство над всички религии и предсказание, че САЩ е центърът на Новия свят...

Когато върховен орган на САЩ оповестява своите заключения, не е редно да се ослабя само на инцидентни ежби като: „българи нападнали американски проповедници“. Обективна истина е, че „Книгата на Мормон“ е далече от духа и истините на Библията, а това инстинктивно отблъсква българина, потомствено свикнал със своята вяра.

Преди месец младо семейство мисионери от Южна Корея, представители на една най-нова тяхна формация „Майката църква“, в тролея поискаха да ни убедят, че българите нищо не знаят за истинския Бог и Библията, затова те са пристигнали в София преди пет месеца, за да ни просветят. Все още малко говореха български, но тяхната настырливост против православната вяра беше толкова силна, че хората от съседните седалки поискаха от мисионерите да напуснат. А човешката душа е като

балон – ако натиснеш с върха на иглата по-силно, духът ще се спуска. Ако го срежеш с нож, ще срежеш и себе си, ще те заболити...

По същия начин, на високо нравствено ниво бихме могли да попитаме: ние как да постъпваме с американските екшъни и трилъри – филми за агресия и блудство, които деноншоно заливат екраните с пошлост и възпитават най-младото поколение в поведението против Десетте Божии заповеди. Ако за населението на САЩ това е нещо обичайно, за българския морал и семейство е неприемливо. Но новите закони за свобода в България са пошлостта, на цинизма, на деградацията, дори когато словото и образите на новите медии са против физическото и психическото здраве на децата ни.

На дипломатите от департамента на САЩ би трябвало да е известно, че религиозна търпимост между отделните вероизповедания в историята е имало, ще има и в бъдеще. Но и най-малкото несъгласие по въпроса за „моята вяра“ води до несъгласия, бунт, дори гняв. Иначе всички знаем, че Бог е Един, безукорно справедлив. Баща за всички хора и народи, за всички, вярващи в Него. И ози човек, който се превъзнесе, ще бъде унижен; а онзи, който се смири, ще бъде въздигнат. Защо сме различни, можем ли да бъдем всички в една вяра и храм? На този въпрос може да даде отговор само Той. Но ако искаме да се обичаме един други, да ценим в международен мащаб достойнството на националните си различия; ако наистина искаме да се приемаме като братя, ние не трябва да търсим сламката в околото на другия, а да извадим гредата от собствените си очи. Амин!

Марияна ЕКАЕСИЯ

Софийска духовна семинария „Св. Йоан Рилски“

ОБЯВА ЗА ПРИЕМ ЗА УЧЕБНАТА 2013/2014 г. ЗА ПЕТГОДИШНИЯ РЕДОВЕН КУРС И ДВУГОДИШНИЯ ПАРАЛЕЛЕН КУРС

За обучение в учебното заведение се приемат:

- ученици, завършили VII клас с резултат от приемните изпити за кандидат-гимназисти;
- ученици със завършено основно образование (VIII клас) – за редовния петгодишен редовен курс на обучение;
- ученици след завършено средно образование – за двугодишен паралелен курс.

Кандидатите се явяват на събеседване за установяване на музикалния слух.

Документи за кандидатстване:

1. Свидетелство за православно св. Кръщение;
2. Удостоверение за завършен VII или VIII клас;
3. Препоръчително писмо от енорийския свещеник;
4. Заявление до Ректора на Семинарията (попълва се по образец в канцеларията);
5. Акт за раждане.

Срок за подаване на документи:

До 7 юли 2013 г. за първи прием и

Пловдивска духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“

ОБЯВА ЗА ПРИЕМ ЗА УЧЕБНАТА 2013/2014 г. ЗА РЕДОВЕН ПЕТГОДИШЕН КУРС НА ОБУЧЕНИЕ

За учебната 2013/2014 год. в Пловдивска духовна семинария „Св. св. Кирил и Методий“ ще се приемат за редовен петгодишен курс на обучение ученици завършили VII и VIII клас с примерно поведение и добър успех.

Най-късно до 6 юли (събота) включително, всички кандидати трябва да подадат молби до Ректора на Семинарията, към които да приложат следните документи:

1. Православно свидетелство за свето Кръщение.
2. Свидетелство за завършен VII клас.
3. Препоръчително писмо от епархийския архиерей.
4. Медицинско свидетелство, картон, справка от Психодиспансера по местоживеене и ксерокопие от здравноосигурителната книжка – на стр. 1, 2, 29 и 30 с нанесени имунизации.
5. Саморъчно написана автобиография.
6. Молба до Ректора на Семинарията.

Документи ще се приемат с препоръчана поща (ксерокопие) и по електро-

до 1 септември 2013 г. за втори прием. Документите се подават в канцеларията на Софийската духовна семинария „Св. Йоан Рилски“.

Събеседването ще се състои на 7 юли 2013 г. и на 1 септември 2013 г. от 11,00 ч. в сградата на Семинарията – София, кв. „Лозенец“, ул. „Велчова завера“, № 2.

Училището разполага с обновен пансион, добра материална база, кабинети, компютърна зала, концертна зала, столова за хранене, фитнес зала, футболно игрище и над 80 декара парк за отдих и спорт на нашите ученици.

Учебната програма е насочена към няколко образователни сфери. Изучават се общообразователни и богословски дисциплини, чужди езици – английски, руски и класическите латински, гръцки и църковнославянски. Силно застъпен е историческият цикъл. Изучава се гражданска история, история на България, обща църковна история и история на Българската църква.

За повече информация:
02/868 01 44 и 0878/970 409
www.sofia-seminaria.org

От ректората

нен път на e-mail: seminaria@nat.bg (сканирани). На посочен от кандидатите електронен адрес ще бъде изпратено потвърждение с входящ номер.

Приемът ще се проведе при следния ред:

1. Събеседване.
2. Молитвата „Отче наш...“ на български език (наизуст).
3. При класирането на кандидатите се взема предвид и успеят от края на VII клас.

Приемните изпити ще се проведат на 6 юли 2013 г. (събота) от 9,00 ч. в сградата на Семинарията.

Учениците-семинаристи живеят на пълен пансион и са на издръжка на Светия Синод на Българската православна църква. Учениците заплащат всяка година фондова такса в размер на една минимална работна заплата, която внасят на две части в началото на всеки учебен срок.

Справки в канцеларията на телефон: 032/664 354 и 032/623 832.
От ректората

ДОКУМЕНТИ

Кандидатури за ръкоположения на свещенослужители

Светият Синод на БПЦ, след като разгледа постъпилите кандидатски преписки за ръкоположения на енорийски свещеници и свещеномонаси, на основани чл. 134 и във връзка с чл. 132 от Устава на Българската православна църква реши да бъдат публикувани имената на следните кандидати:

Старозагорска епархия: монах Панкратий (Кольо Стефанов Бузов), брат на Шипченския манастир „Рождество Христово“ – за йеродякон и йеромонах;

Ловчанска епархия: Цветослав Детелинов Ковачев от Ловеч – за енорийски свещеник.

От стр. 1

„духовността“ и „всеплюснатата свобода в развиващото се отгледно Световно Обществото, سے всякакви различия, расови, религиозни, политически или идеологически“. В този откъс виждаме нагласи и възгледи, които провозвират интереса, впечатляват, звучат приятно и се възприемат лесно. Този вид възгледи обаче са само маската на Ню Ейдж в стремежа му лесно да бъде възприет и уверди човешкото съзнание.

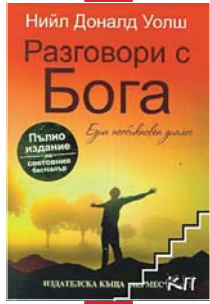
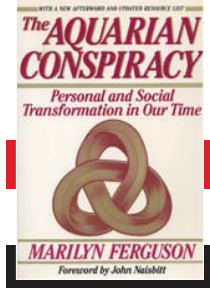
Също така, често срещано явление е ноевиджърски издания да провеждат настоятелна, систематична и методична пропаганда с употребата на словесни фолиерверки, за да впечатлят и предизвикат интерес. Но зад тази фасада дебне друга една реалност. Реалност мрачна и грозна. И това е така, защото нито едно от проявяванията, теориите и областите, които спадат към Ню Ейдж, на практика не представляват абсолютно нищо ново, ни едно от тях.

Единственото ново и обновително, което Православната църква признава, преживява и изповядва, откъсвай съществува, е идването на Богочовек, а именно Господ Иисус Христос. Изразявайки православното съомъщение, свети Йоан Дамаскин казва, че Въплъщението на Сина и Слово Божие „е единственото ново нещо под слънцето“.

Освен това, Ню Ейдж не е нищо ново, нито може да е, тъй като областта, от която то произхожда, е астрологията, а тя без всякакво съмнение е вид окултизъм.

По-горе се спомена, че Ню Ейдж иска да „пренасочи“ човешкото съзнание към нови източници на истината“. Православният християнин съответно кул основателно се запита: какви са тези нови източници на истината; откога личността на Христос престана да бъде уникалната и ненадмината Божествина; откъде следва, че Богочовекът като „най-висша ценност и последно мерило на всичко“, както казваше величавата църковна личност св. отец Юстин Попович, трябва да бъде замесен?

Всички християни ясно разбира, че под предлогението за „пренасочване на човешкото съзнание към нови източници на истината“ всъщност се крие истинската цел на Ню Ейдж, която е да отклони човека от Богочовека и Неговото Евангелие, с крайната цел да Го измести. Това единствено е прицелът и от самите поклонници на Ню Ейдж, които красноречиво заявяват: „Ерата на Водолея е епоха на нов договор между Бога и човеш-

Питър Кади – основател на общността Финдхорн; Шърли Маклейн – гуру на Ню Ейдж; ноейдж бестселърите „Съзаклятието на Водолея“ и „Разговори с Бога“

те, нов завет на Бога към човека“. Ако се налага да оценим това ноейджско твърдение за някакъв допълнителен завет, и то с окултен произход, ще трябва да заявим, съгласно св. Триба Александрийски, че „то е чудно на апостолското учение и е по-скоро демонична измислица“.

Представители на Ню Ейдж и Бръсватели или с окултното

Още с появата на Ню Ейдж в публичното пространство (през десетилетието на 1970 г.) някои фанатизирани неговии поклонници се очертаваха като ключови представители и изразители на това целенасочено антихристиянско движение. От позицията на професио-

налната си специфика те без почивка работеха, за да стимулират и разпространяват ноейдж начин на живот, дух и убеждения. Чрез книги, радио- и телевизионни включения, интервюта във вестници и светски списания, и като цяло посредством всички възможни средства за масова информация, с които се формира общественото мнение“, те успяха да намерят не само привърженици, но и значими изразители на новото антихристиянско движение.

Показателно ще упоменем някои от по-известните в международен план. Всички те се различават по произход, професия, образование, но имат една общо нещо помежду си, освен ноейдж убежденията – всички, без изключение, имат връзка с разни форми на окултизъм. Случайно ли е това? Категорично – не, като вземем предвид, че окултизмът е мястото, което ражда и подхранва Ню Ейдж.

1. Основателите на общността Финдхорн – Питър Кади (1917-1994) и съпругата му Айлин. Бивши окултисти, те основават неоп-

се наредка сред „пророците“ на Ню Ейдж. Широко известен е ноейдж средите като „вътрешен преподавател“, т.е. обучава хората да станат изразители и мултипликатори на възприятия ноейдж. Името му е свързано и с общността Финдхорн.

Той е дълбоко повлиян от теософията. Много от възгледите му са заимствани от окултните странности на теософското движение. Негов е опитът да свърже Ню Ейдж с екологията.

5. Мерилин Грасо Фърпос (р.1938). Също класирана сред пророците на Ню Ейдж. Нейн бестселър е книгата на десетилетието за 1980 „Съзаклятието на Водолея“ (Aquarian Conspiracy). С нея повече или по-малко се заявява, че изразители на ноейдж концепциите вече съществуват във всеки един социален слой. Фърпосът съчетава практиката на трансценденталната медитация и езотерика.

Посочените имена със сигурност са най-известните представители на Ню Ейдж във времето, кога Интернет още не съществува-

По какви критерии е бил избран този ден? – Въз основа на астрологически прогнози в комбинация с календарите на майте. ✓ Основен аспект на Ню Ейдж са т.нар. лечения чрез цвят, растения и кристали притежават специално място както в новите ноейджърски уеб сайтове, така и в разните ноейдж публикации и книжарници.

Тази форма на терапия възниква в началото на 1980 г. от фармацевтката Вики Уол и бързо се разпространява и рекламира като лечение наречено „Аура-Сомат“. Според твърденията ѝ, тази терапия се състои освен другото и от използването на 94 малки, стъквени, зглобови бутилки (номерирани от 0 до 93), всяка от които съдържа по две различни течности цветове, на две нива.

Какво реално е това и на какво се крепи въпросната ноейдж и съвсем не лечебна система Аура-Сомат (soma – от гр.ез., тило, чиято реклама е: „Ти си цветовете, които избираш“? Майк Буугт, най-ве-

уодостоявява пряко и с яснота връзката в случая на Ню Ейдж с окултизма.

В САЩ една от най-известните хипнотерапевти, която същевременно е и фанатично предана на Ню Ейдж, е Хелън Уомбах. При провеждане на леченията си тя упражнява практика, известна като **преминаване през прегишни животни чрез хипноза**. Тя казва, че когато питала някои от своите клиенти защо са избрали да се проедят в сегашната фаза на човешката история, обичайният им отговор бил: „Защото това е Ню Ейдж, ерата на Водолея“. Уомбах говори също за срещи и разговори с духова по време на тези „пътувания“. Не е трудно да се досетим какви са тези духове в Ню Ейдж поклонничката К. Уомбах.

✓ Основната и любима тема на съвременното антихристиянско движение Ню Ейдж е въпросът за съществуването на извънземни същества – **НЛО (UFO)**. Темата за съществуване на извънземни същества започна на 24 юни 1947 г. В продължение на дълго време по този въпрос битуваше без-

Светотечески тълкуватели на окултизма – о. Серафим Роуз, св. Йоан Дамаскин и о. Антоний Левитски

ясно светотеческото учение, казвайки, че демоните „по допущението от Бога имат силата да се променят и трансформират в каквато си искат форма според нуждата и въображението (на човека)“.

Окултното измерение на въпроса за извънземните се доказва и от други събития. Например, учението на забелязали, че използването фразеология и терминология от почитателите на НЛО в разните секти и парарелигиозни формации, първоначално е използвана в областта на окултизма. Освен това, не е случайно, че много от основателите на НЛО секи са били тясно свързани с окултизма.

Друго характерно доказателство, имащо отношение към окултното измерение на темата НЛО, е и свидетелство на виден американски уфоложки теоретик и прак-

тик – Бил Кулър. Той, говорейки за някаква информация, която му дали „извънземни“ в контакт с него, казва: „Сведенията, които те ни даваха, бяха не само научни. Казаха ни и много тайни неща. Те твърдят, че са в близки отношение с нашите религии. Говореха за магичесност и култове на земята“.

Едва ли за някои остава съмнение, че източникът на такава информация е някакъв демоничен чужденец, а не просто, че това е маската на окултния елемент в НЛО. Видно е, че в този ноейдж аспект окултизмът е налице.

✓ Към най-известните, но и окултни практики и вярвания на Ню Ейдж спада и т.нар. ченълинг. Произлиза от английската дума „channeling“ – канал, и представлява окултна хипноза – техника или медитация, в която психиката като посредник се насочва да пренамери съобщения, да бъде проводник на информация, получавана от духове, души, които са на почивка или хора, на „ангели“ и т.н.

Този ченълинг групите Ню Ейдж обявяват като форма на „алтернативна духовност“. Каква е теоретичната основа на тази окултна практика?

Според ноейдж понятията някои хора са достигнали най-високото ниво на духовно осъзнаване и разбираме, независимо от професията или социалната класа, и в това се различават от другите хора. Те имат претенцията, че общуват с лица от други свръхнатурални области, които често сами им се представят.

Характерен пример в този случай е новата книга на Нийл Доналд Уолш „Разговори с Бога“, която е в най-високи продажби в края на 90-те години на ХХ век. Какви са тези разговори? Провеждани са по време на участието в „словесен обмен с висши учители от други планетарни пространства, с напреднали същества от други интелектуални области с извънземен разум, и ангели“. Не е трудно, полгедното от призмата на православната църковна традиция, да се досетим какви вид „същества“ и „ангели“ са тези, с които авторът на книгата си разговаря тук.

✓ Към същаваната, която често се повтарят и развиват от различни говорители и представители на Ню Ейдж, често принадлежи и използването на т.нар. **алтернативни или енергийна терапия** според ноейджърски жаргон.

медицинска наука. Към това лечение принадлежи и **Реיקи**.

„Реיקи“ по произход е японска дума, означава **световен енергиен живот** (в буквален превод *Реи* означава *Космос*, а *Ки* – *енергия*). Терапевтът действа като канал, който излива, според твърденията им, световната енергия, за да излекува пациента. Освободена ли е тази много рекламирана ноейдж терапия от окултен елемент? Отговорът е: категорично НЕ.

а) За да стане някой лечител Реיקи се изисква ритуал, подобен на посвещението.

б) В много Реיקи ръководства обозначаването на духове по време на „лечението“ се представя

като даденост. Тези духове или божествени същества се считат за водачи на Реיקи, те присъстват по време на процеса за откриване на процедура при тези ръководства.

✓ Ще спомена публичностите показвания на една дама, която е прибегнала до Реיקи терапия и ежедневно упражнявала това лечение. С течение на времето започнала да чувства странна паранормална. Някой говорел в нея. Един глас, който не можела да контролира. Когато тя тревожно се обадила на Реיקи терапевта ѝ, той отговорил: „Това е чудесно, Джили. Вие сте била избрана от духовете на Реיקи терапията. Те ще бъдат твоите другари завинаги от сега нататък“.

Струва ни се, че е прав в този случай Реихард Хмел, специалит изследовател и представител на Евангелската църква на Германия, който дава определение за Реיקи като форма на „терапевтична“ магия от Япония.

Изследвайки различни аспекти и проявления на Ню Ейдж, се оказва, че наличието на окултното в неговите прояви и нещожестествено и саморазбираемо за поклонниците му. И това е така, защото според Ню Ейдж същаваната окултизмът е „друг духовен път“ в търсене на истината. А това им дава основание да се самооществяват дори с бог, който всеки човек носел в основата на личните си вярвания.

Превод: Анула ХРИСТОВА

НОВИ КНИГИ

СПОДЕЛЕНА ЦАРСТВО. Хроника на чудесата при откриване мощите на Карейските мъченици от остров Митилини

На Светли вторник Православната църква отбелязва паметта на светите мъченици Рафаил, Николай и Ирина. По този повод в диалог на Светлата седмица Синопално издателство представи на вниманието на българския читател книга с чуднотелни събития, довели до разкриване живота и мъченичеството на тези изповедници на православната вяра.

Авторката Василки Ралич не е професионален писател, но откъснати са в едно от първите авторитетни писатели, защото истинно в нейната нагласа грядна са открити и мощите на мъчениците. В книгата се описва парцела от съновидения и чудеса, случили се не само на един човек, но на цяла група хора в периода на 70-те години на двадесетия век. И всички те са свързани с никому неизвестната дотогава история на митилската Голгота – хълма Карей, започнала от XIII и продължила до XV век и разкрила се след некои археологически разкопки.

По Божий промысел Карейските изповедници търсят плодотворна своето мъченичество за вяра в нашата святост съвременност. И като от широко разпространя се над хълма Карей небеса врата те слезат, говорят, настояват за храмове и вяра, за богослужение и отпозидия, събират прегрждата на вестете, за да съвместно дадено на цялото царство с нас тук и сега, притежляйки ни в своята пресрещка към себе си. А чудесата и присъствието им продължават да са използвани от тези небеси порти в излизане на множество изцеления и невидима помощ над страдащите верни.

Защо ли се случва това сега, се питаме ние. С какво го заслужаваме? Отговор може би ни дават думите на стареца Панаий Свободен: „Колкото повече съвременният свят люта, толкова повече Бог и Пресвета Богородица го притискаат в своята прегрждка и му дават своята поддръжка“.

Книгата се разпространява от Синопално издателство и църковните книжарници в страната.

Цена: 8 лв. При закупуване на количество над 10 броя се ползва 20% отстъпка. Телефон за заявки: 02 / 980 30 16.

От стр. 1

1. Прославата на Исус Христос. 2. Въздигането на човешката природа до Бога. 3. Небесното ходатейство и царуването на възнеслия се Христос. 4. Слизането на Светия Дух и основаването на Църквата. Макар че тези аспекти са неделимо свързани помежду си и са взаимно зависими, условно биха могли да се разглеждат така: в първия и третия се акцентира върху личността и делото на Исус Христос; вторият и четвъртият имат отношение предимно към човека.

1 и 2. Прославянето на Исус Христос и въз-

та. Тя е последвана от славното Възкресение Христово. „Ако Христос не е възкръснал, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра...“ (1 Кор. 15:14).

Логиката на сърцето и на разума изисква възкръсналият Христос като възплътيل се Син Божи да остане в ипостасно единство с другите два лица на Света Троица – Отец и Дух Свети. **Какво значи да остане?** Казано на образен човешки език, това значи Той да се възнесе на небето, откъдето е слязъл. Но

**като Бог Той не е
имал нужда да се
възнесе**

несението на Богочовека Христос с път на небето е продължение на тази заслужена от Христос прослава по човечество, която има началото си в Неговото Възкресение.

Бидейки Бог, Синът Божи понизил Себе Си, като приел образ на раб, проявил смирение и послушание, като претърпял дори кръстна смърт. Затова Отец Го издигнал високо и Му дал име, което е по-горе от всяко име (ср. Фил. 2:6-9), нарекъл Го Господ (ст. 11). Синът Божи по природа е Господ, но след Въплъщението и особено след Възнесението Си с прославена плът **оденото Му име Господ** придобива още по-

Възнесение Господне

дигането на човешката природа до Бога следва да се разглеждат в неделимо единство.

При Боговъплъщението Синът Божи приел човешка плът, за да я очисти, освети и въздигне до Бога. Както златото се пречиства чрез огъня, така и човешката природа, замърсена от греха, се очисти чрез страданията. Синът Божи приел плът, подобна на плътта на греха, за да се принесе в жертва за грех и да осъди греха в плътта (ср. Рим. 8:3). Така се извършило нашето освобождаване от закона на греха и смъртта.

Исус-Христовата плът не е от някаква друга материя. Но при все това тя се отличава от нашата. Отликата се заключава в това, че тя била чужда на греха. Мислите, желанията и действията Христови всякога оставали чисти и свети. Грехът не могъл да породи нищо греховно в плътта на Исус Христос. Тъкмо поради или заради греха на човека Синът Божи се възплътил и принесъл Себе Си в жертва на Кръста, като осъдил греха в плътта. Но **осъдил** не значи само произнесъл справедлива присъда, но значи и

**изпълнил
присъдата, като
унищожил греха**

т. е. като го лишил от неговата сила. Това Той могъл да стори и го сторил, бидейки Сам без грех.

Съучаствайки в смъртта на Христос, ние умираме чрез своята греховна плът и грехът повече няма у нас опора за себе си. Но макар и необходим за унищожаването на греха, кръстната смърт не е достатъчна за възържестуването на справедливост-

защото бидейки на земята в „образ на раб и се уподобил на човеци“ (Фил. 2:7), не е престава да бъде в ипостасно единство с Отца и със Светия Дух. По силата на това ипостасно единство Син Божи от вечност има власт и сила. Въплъщавайки се, Той извършил богочовешкия подвиг на изкуплението на света и с това създавал условия за спасението на човеците. Поради това славата на Неговото Възнесение всъщност е **слава на възприетата от Него човешка природа.**

Човешката плът, прославена и обожествена, се възнесла на небето и станала причастна на вечната слава, величие и власт на Сина Божи. Такъв завършек на видимото пребиваване на земята на Исус Христос е по-нататъшния усилия, от една страна, да го запази и предпази от зли и рушителни сили, а от друга – да го направи достойно на тези, които ще го оценят и оценявайки го, ще ги импулсират и те да вършат същото.

**за вечни времена
прославена и
преобразена човешка
природа**

Това връщане има подчертано нравствено измерение: целият земен живот на Исус Христос, цялата Му дейност били прослава на Неговия Отец Небесен. Прославеният Бог чрез Своя живот и дейност, чрез пълното Си послушание дори до кръстната смърт (Фил. 2:8), Сам е заслужил да бъде прославен от Отца, а самата тази слава води до прославяне на Бога. Въз-

голямо значение и наистина става по-горе от всяко име. Той е Господар и Владетел на цялата вселена.

3. Като победил смъртта чрез Възкресението Си, Исус Христос се възнесъл на небето.

**От Възнесението Си
насетне Той
ходатайства
пред Бога**

за изкупеното от Него човечество. В това има етика, има и логика. Това ни показват и нашите взаимоотношения. Когато човек с много усилия и напорежение постигне нещо ценно, то става негово притежание. Водим не от горделиви подбуди, а от съзнание за ценността на придобитото, той полага по-нататъшни усилия, от една страна, да го запази и предпази от зли и рушителни сили, а от друга – да го направи достойно на тези, които ще го оценят и оценявайки го, ще ги импулсират и те да вършат същото.

Като приложим човешките измерения към Бога в съответната степен, ще разберем в какъв смисъл възнеслият се Христос е наш посредник и застъпник пред Него. „Той е Ходатай на нов завет... Защото Христос влезе не в ръководно светилище, което е само образ на истинското, но в самото небе, за да се яви сега пред Божието лице за нас“ (Евр. 9:15, 24). От тези думи на св. апостол Павел проличава огромната разлика между Стария и Новия Завет: там има ръководно светилище, тук – неръководно небе; там има земен Йерусалим, тук – небесен; там при жертвоприношението има животинска кръв, тук **Принасящата жертвата е съвремен-**

но и Приносим, т. е. Сам Той е жертвата и се принася в жертва; там е човекът Мойсей, тук е Богочовекът Христос; там има обещание за избавление, тук е самото избавление. В лицето на Исус Христос изкупеното човечество има **велик Първосвещеник**, Който е бил изкушен като нас във всичко освен в греха (ср. Евр. 4:14-16). „Затова Той може и винаги да спасява ония, които дохождат чрез Него при Бога, понеже е всякога жив, за да ходатайствува за тях“ (Евр. 7:25). Истинският Първосвещеник Христос е Първосвещеник вечен, несменяем, всякога жив, всякога ходатайстващ за човеците. В това е изпълнението на Божиите обещания, че свещеникът по чина Мелхиседек ще бъде вовеки вечен, несменяем и непреставащ Ходатай. Дохождащите чрез Него при Бога получават спасяващата ги вяра, получават оправдание и освещение.

Възнеслият се в слава

**Христос „седна
отдясно на Бога“**

(Марк. 16:19). Този образ израз има своето богато съдържание и ценно значение. На езика на Свещ. Писание седенето отдясно на имашия власт означава не само участие в почестите (ср. 3 Цар. 2:19), но участие и във властта и управлението (ср. 3 Цар. 3:16; Марк. 10:37; Мат. 20:21). В този смисъл седенето на възнеслия се Син Човечески „отдясно на Бога“ сочи на получените слава, достойнство и власт над изкупения от Него свят.

За такава власт свидетелства и Сам Той, като казва: „Даде Ми се всяка власт от небето и на земята“ (Мат. 28:18). Съща-

та истина утвърждавали и апостолите (ср. Ефес. 1:20-21; 1Петр. 3:22). [...]

Седенето отдясно като знак за прослава на Сина Човечески е съвременното и

**продължение на
Неговото служение в
делото на спасението
на света**

което е дело на възстановяване и утвърждаване на царството Божие, дело на ходатайството Му пред Бога, за което вече се говори по-горе.

За това, че и в древност изразът „седи отдясно на Бога“ не е разбран в пространствен смисъл, свидетелства твърде убедително св. Йоан Дамаскин, който, като резюмира светоотеческите мисли до негово време, пише: „Като говорим, че Христос телесно седнал отдясно на Бога и Отца, ние разбираме дясната страна на Отца не в пространствен смисъл. Защото по какъв начин Неограниченият може да има пространствено дясна страна? Лява и дясна страна са принадлежност на това, което е ограничено. Под дясна страна на Отца ние разбираме славата и честта, в които Синът Божи като Бог и единосъщен на Отца пребивава преди вековете и в които, като се възплътил в последните дни, седнал и по телесен начин след прославата на Неговата плът. Защото Той заедно със Своята плът се чувства от всички твари с едно поклонение“.

4. Възнесението на Исус Христос на небето е естествен завършек на Неговия богочовешки живот на земята. То поражда едновременно учудване и радост: учудване от това, че Христос се възнесъл на небето с тяло (ср. Де-

ян. 1:10), и радост, защото след Възнесението Му се изпълни даденото от Него обещание за слизането на Светия Дух и за основаването на Църквата Христова (ср. Лука. 24:49-52; Деян. 2 гл.). Ако Дух Свети не беше слязъл и Църквата не беше основана, не щеше да има място за радост, страх щеше да вледенява сърцата на повярвалите в Христа и този страх неминуемо щеше да изкорени вратата им. Присъствието на Светия Дух и съществуването на Църквата са

**пълна гаранция и
основна
предпоставка за
неземна радост**

у Христовите следовници. [...]

Слизането на Светия Дух и основаването на Църквата исторически и същностно са две неразривно свързани помежду си благодатни явления. И двете са обусловени от Възкресението и Възнесението на Исус Христос, които на свой ред са предпоставка за действието на благодатта Божия в Църквата. [...]

Не би било правилно да се завърши разглежданата тук тема, без да се подчертае, макар и в резюмирана форма,

**космическото
измерение на
Възнесение Христово**

Същността на това космическо измерение се заключава в участието на Богочовека Христос в славата, величието и господството на Бога; в направляването на събитията на света; в постепенното приважане на спасените в царството Божие; в победата над враговете на Неговото царство, „за да бъде Бог всичко у всички“ (1 Кор. 15:28). Този всеобхватен космически кръгзор е разкрит доксологично в следните думи: „Велика е тайната на благодатието: Бог се яви в плът, засвидетелстван бе от Духа, показа се на Ангели, проповядван биде на народи, приет с вяра в света, възнесе се в слава“ (1 Тим. 3:16).

Възнесението Христово разкрива бляска, величието, славата и мощта на Бога. В този величествен свят е възведена осветената, очистена и преобразена човешка природа. То е гаранция и предпоставка за възхода на всеки човек към Бога по пътя на вратата и на нравственото усъвършенстване, по пътя на богоуподобяването (ср. Мат. 5:48).

**Със съкрацията от
св. „Духовна култура“
бр. 5/1991 г.**

ЧУДОТО НА СВЕТОСТТА

От стр. 1

След това, както сама каза, заспа с надежда в сърцето. Не сънувала нищо. Но когато на сутринта се събудила, почувствала парализирането си крайници съвсем леки и можела свободно да ги дръжи. Станала от леглото съвсем сама, седнала на столчето и започнала да се моли и да прославя Бога и новия светия, който се смилал над нея и извършил чудото. В това положение я завариха добрата ѝ съседка, когато отишла сутринта да ѝ помогне, както правела всеки ден, и започнала навсякъде с външен да проповядва за чудото, извършено над бедната старца.

След три дни Василики, като се подпирала на бастуната си, се изкачила сама до Каряя и с признателност се поклонила на светите мощи на свети Николаю. Останал ѝ само един малък недъг на длъта пръста на ръката. По време на бгението обаче, което било отслужено в църквата на Каряя, когато свещеникът изричал: „Твоя от Твоих...“, Василики така, както била коленичила, почувствала как една невидима ръка силно стиска нейната и надала изплашен вик. В същия момент надгравите ѝ пръсти оздравели напълно.

Това чудо, което станало с Василики Имвриоту, произвело силно впечатление у жителите на Терми и никою, виджайки разликата в нея, не посял да се усъмни в него.

Второ чудо на светия архидякон

Когато бил открит гробът на дякона свети Николаю, рибарят Коста Канелос бил в своята моторна лодка и ловял риба. Но не се хващала никаква риба и той бил много разстроен, защото имал многочленно семейство, а се намирал в отчайващо икономическо състояние. Когато наущил, че бил открит гробът на новия светия, когото толкова месеци наред хората сънували, той с вяра и болка му се помолил, като казал: „Свети Николае, смли се над нас бедните и ела да ни помогнеш... Децата ни ще умрат от глад“. След което легнал в лодката да поспи. Едва заспал и видял пред себе си свети Николаю да стои прав, но като скелет – такъв, какъвто още си бил в новооткрития гроб. Канелос, виджайки пред себе си човешки скелет, се изплашил, но чул един слабък глас, който му казал:

– Коста, не се страхувай, аз съм дяконът Николаю. Ти ме побика с такава вяра и аз дойдох. Какво искаш да сторя за теб?

– Да хванем риба, свети Николаю! – извикал с желание Канелос.

– Не се тревожете, Коста – казал отново светецът, – довечера ще бъда с вас и ще напълните лодката с риба! На пълнолуние обаче (защото при пълнолуние моторните лодки не излизат в морето, а рибарите си остават на сушата), всички се изкачете на Каряя да се поклоните.

В този момент Канелос се събудил. И както още бил унесен, едва отворил очи, той видял свети Николаю да лети над моторната лодка и да прекръства светлините ѝ.

Скочил изпълнен с радост и разказал сния си на капитана и друиете рибари. От тях едни се прекръстили, а други се разсмели и му се подиграли. Какво било учудването им обаче, когато скоро след това, виджайки мрежите, те без малко щели да се съдгерат от големия товар! В този ден наловили десет хиляди оки риба!... На пълнолуние всички рибари заедно със своя капитан се изкачили до църквата на Каряя и отслужили там ли-

тургия с петохлебие. И с Вяра и благоговение се поклонили на мощите на свети Рафаил и Свети Николаю.

Отмозава Коста Канелос често се качвал до църквата на Каряя за молитва. Удостоил се с много съновидения, които разказвам подред в моя разказ. Именно той беше първият човек, който видя монаха Ставрос и на когото мъченикът разкри името си.

Трето чудо

Свещеникът Николаю Василелис от село Памфила, тогавашен ефимерий на се ло Полхитно, един следобед заедно със своята презвитера Урания и баща си се изкачили за първи път до Каряя, за да видят открития гроб на новия светец и да се поклонят на светите му мощи.

След като се поклонили, те седнали пред църквата и помолили Дукас Цолакис да им разкаже историята по намеренето им. Дукас с зотобията започнал да разказва и всички го слушали с внимание. Урания, много благочестива жена, силно развълувана, поглеждаше от време на време към гвора на църквата, където се намирал и гробът. Внезапно тя видяла един дребен на ръст духовник да се изкачва по пътеката, да се доближава до гроба и да застава отстрано на него в положение за молитва. Понеже не била местна и не познавала свещеника на Терми, помислила, че това вероятно е отец Евтимий и се зарагвала в себе си при мисълта, че той сигурно ще може да знае и да им каже нещо повече. Но в она момент тя нищо не продумала, за да не прекъсне Дукас. Гледайки обаче непознатия духовник да стои толкова време неподвижен и без никакво намерение да отиде при тях, тя се принудила да прекъсне разказа на Дукас и да попита:

– Кои е този свещеник, който стои до гроба на свети Николаю?

Всички обърнали глави към мястото, което им сочела, и не виджайки никого, с изненада я попитали:

– За кой свещеник говорите?

– Ето за този, който стои до гроба и толкова време се моли.

Отец Николаю веднага станал от мястото си и се отправил към гроба. Баща му и Дукас се спозледали изненадани един друг. Урания несмутимо посегнала мъжа си, който едва се приближил до гроба, застанал точно до непознатия свещеник, без да усеща присъствието му. В този момент духовникът, когото виджала само презвитерата, протезнал ръката си и приятелски погали по рамото мъжа ѝ. Отец Николаю обаче отново нищо не разбрал... Оглеждал се около, не можейки да си обясни какво е това, за което жена му му говори. Тогаваша Урания осъзнала, че духовникът, който толкова време наблюдавала, бил самият светец, комуто тя била дошла да се поклони на Каряя с толкова голямо желание.

Преди да си тръгнат за своето село Памфила, те се отбиха у дома и останала госта време, докато се съвземе от уплахата си и въннението благочестивата презвитера, която Бог удостоил в будно състояние да види жив свети Николаю.

Из книгата „Споделено царство. Хроника на чудесата при откриване мощите на Карейските мъченици от остров Митилини“, Синадално издателство, 2013 г.

НЕ КАЗВАЙ: „МЛАД СЪМ ОЩЕ“

От стр. 1

Сигурно всеки помни предучилищния си период на развитие, когато е искал да бъде пожарник, лекар, медицинска сестра, учителка или пътешественик. Все пак, растейки, човек си избира нещо съвсем друго, но винаги с топлина си спомня детските мечти. Сам ли избира, или се подчинява на някакъв невидим зов?

Или, напротив, му се противопоставя през целия си живот?

Американски учени, след анализ на най-популярните детски телевизионни програми стигат до извода, че децата като омагьосани следят именно тези шоу програми, в които хората стават популярни без особени усилия. Само за двадесет години думата «слава» от петнадесето място в списъка на основните човешки ценности успява да мине на първа позиция. Децата искат да бъдат знаменити и богати (на второ място), но не са готови да се трудят за това. Сама по себе си тази съмнителна цел се подкрепя с не по-малко съмнителната мотивация: *бъди различен, стани известен и завоювай света*. Въсъщност се оказало, че в списъка изобщо не присъства никоя от вечните ценности, като *състрадание, съприживяване, помощ към ближния...* Кой в такъв случай формира мотива за преследване на американската мечта – самите подрастващи или големите и сериозни чичковци и деди, проследяващи телевизионните рейтинг и анализиращи финансовите потоци? Съгласете се, че е смешно да се твърди: «Призванието ми е да съм известен и богат», но именно това е, което се вкарва в

главите на сегашните ученици.

Човек, който не е намерил себе си в този живот, е нещастен. Ненамереният себе си тук, няма да намери себе си и в Царството на бъдещия век – там вече няма да има «от осем до пет, а после каквото ти душа поиска». «Там не секва гласът на празнуващите и е неизречима сладостта на виждащите Божията неизречима красота»

Да намериш себе си, значи да намериш своето предназначение в този свят, да реализираш това, което ти е дадено даром и е вложено в теб от Твореца като семе, като потенциал или като вектор на развитието ти. Не е важно каква ще бъде външната му съставляваща. Човек може да е щастлив каналджия или нещастен милионер. Никой няма да ни поднесе на тепсия собственото ни призвание. В никой магазин няма да намерим кутия с надпис: «Смисъл на живота. Готово за употреба».

Достигането до смисъла на живота, осъзнаването на истинския зов на сърцето – това е процес, който понякога може да продължи много дълго време. Защото е нужно да се изстрада, за да се стигне до момента на избора.

Искаш ли да си останеш дете за цял живот – тогава позволявай да избират вместо теб. Разрешавай, оставайки си все пасивен, да ти внедряват в мозъка нечий чужд смисъл, чужда изгода и чужди цели. Работи за телевизионния мейнстрим. Плувай по общото течение без да мислиш.

Със сигурност никой не иска да бъде клошар-алкохолик, умиращ от широза в някое мазе, но откъде тогава се взимат всички тези нещастни хора?

Гореспоменатият мой роднина се задържа на новата си работа за кратко. После смени и още няколко... Дали е щастлив – не знам. Сигурно в живота му има радости, но всяка своя следваща работа той ругае със завидно постоянство. Очевидно не е намерил призванието си в това, с което се занимава през по-голямата част от живота си, макар някои да твърдят, че той в сферата си е добър специалист.

Ще ви разкажа друга една история. Недалеч от Йерусалим, на северозток, живеел един младеж. Той бил на около петнадесет години (или малко повече) – трудно е да се определи с точност, все пак ни делат около 2600 години. Той бил от семейство свещеници и по тогавашните закони призванието му се определяло още преди раждането му, а именно да служи в храма. Така трябвало да мине целият му живот. Това било високо служение, но Йеремия (така се казвал младежът) го очаквала друга съдба и друго служение.

Той бил преследван от съплеменниците си и властите, бил затварян в тъмница. Накрая бил отведен в плен и там завършил земния си път. Разказвам ви тази история заради няколко реда от Библията. И тръгнал Йеремия, и започнал да говори, и го биели заради словото Божие, и умрял щастлив, защото живеел в мир с Бога. Може да се откаже от негодите на това призвание и да избере спокоен, сив и нещастен живот. Но призванието на човека е от Бога. От Господа се утвърждават стъпките му и Бог благоволява за пътя му: когато бива претъпяван – да не падне, защото Господ го поддържа за ръката му.

И тъй, не казвай: «Млад съм още!» Порасни! Стани зрял човек, стани сам себе си! Вслушай се в гласа, който тихичко те призовава да бъдеш преди всичко ЧОВЕК. Този глас звучи постоянно, но понякога се случва да прозвучи и по-силно. Довери се на Този, Който е створил и небето, и земята, и теб. Хората нерядко казват: „Призванието ми е да бъда“ – и следват вариантите на «кой», но малко са тези, които си поставят въпроса «какъв». И ти, задай си този въпрос сега!

Превод от руски: Аняля ПАВЛОВА

ГРУЗИЯ – свята и непознатата

Продължение от бр. 10

Патриаршеската катедрала „Цлиндра Самеба“

Още на входа на катедралата „Цминда Самеба“ („Света Троица“) спряхме, понеже и от двете страни на неголемия притвор имаше магазинчета, пълни с всякакви произведения на църковното изкуство, като се започне от обикновени каширани икони до най-прекрасни образи на грузинските майстори – резбовани нагръдни и настолни кръстове, сребърни кръстчета и икони с разноцветен емайл, броеници (дървени, с формата на рибата, чието тяло е на сегменти, на всеки от който се казва молитвата) и много други неща. Няколко метра по-навътре бе щандът с литература – очевидно издателската дейност е добра. Естествено повечето заглавия бяха на грузински, но имаше и на руски език.

Патриаршеският трон

Вътре в храма се разпръснахме – всеки тръгна в тази посока, която му се стори най-интересна. Иконостасът и тук беше мраморен, с един ред икони, независимо от голямата височина на църквата. Стените още не бяха зографисани, но из наоса имаше множество големи икони, поставени на резбовани проскиничарии. Някои от светците успяха да разпозна, други – не (надписите бяха само на „асомтавурили“). В средата беше великолепният трон на католикоса (патриарха) – от тъмно дърво, с богата резба, с възглавници от малиновочервено кадифе. И все пак в него имаше някаква сдържаност, някаква мара на великолепието, което очевидно не бе следствие от липса на средства или изкусни майстори.

На няколко метра пред трона върху пиедестал от зелен мрамор се издигаше златен кръстообразен кивот, който тъмнееше като кръстното дърво. Очевидно той не бе случайно положен на такова централно място и събуди любопитството ми. Виждайки минаващ наблизко свещеник, го помолих да ми каже що за кръст е това. Оказа се, че стоим пред „кръста на Тхоти“ – светиня от IV век!

Ето накратко неговата история. След

първоначално благосклонното приемане на благовестието от св. Нина цар Мириан имал момент на изкушение. Бидейки на лов в планината Тхоти (недалеч от столицата му Мцхета), той бил нападател от помисли, че е сгрешил, като е изоставил почитанието на бащините си богове. Дори заявил пред свитата си, че ще избегне с меч всички, покланящи се на Кръста и на Разпнатия. Тогава внезапно светлият ден помръкнал в непрогледна тъма и се разрази гръмотевична буря. Царят останал сам напред нея, отчаяно призовавал боговете си на помощ, но не получавал полза. Тогава той извикал: „Боже на Нина! Разсей тъмнината и аз ще прославя името Ти!“ – и веднага бурята утихнала, а светлината изгряла.

Впоследствие този знаменателен планински връх бил указан свише, като едно от местата в царството, където царят да издигне кръст. По-късно персите пленили кръста от Тхоти, но отново го отвоювали за Грузия деветимата братя князе Амлахвари – и осмината загинали в сражението, но последният успя да го спаси.

Още няколко метра напред, към иконостаса, под красив позлатен киворий е положена храмовата икона „Света Троица“ (т.нар. „Старозаветна Троица“ с трите ангела посетили Авраам). Заслужава да отбележим и още две утвари, които, макар и нови като изработка, но поразяват с размерите и красотата си. От-

Кръстът на Тхоти

ляво пред иконостаса, под стъкло се издига голям триптих с икона на всички грузински светци, направена от метал, украсена с пьстрочувен емайл. Както е известно, това специфично изкуство е било развито и във Византия, но грузинците имат претенцията, че техните про-

изведения са по-динамични, с по-изразителни ликове; а също и че притежават една от най-богатите колекции на емайлрани утвари в света. За последното не мога да се произнеса и напълно съм склонен да вярвам, че е така. Що се отнася до образите, то те са определено по-примитивни, по-„детски“ от рисуваните с четка или редените с мозайка, но разбира се, те носят своя колорит и оригиналност, а струва ми се и дълготрайност.

Симетрично на триптиха от емайл, вдясно пред иконостаса, в стъклена витрина е положено разтворено голямо евангелие, писано на ръка през 90-те години на XX век, с множество илюстрации-миниатюри. Имаше и солиден метален обект на кориците, затова никак не беше за чудене информацията, изписана на табелка до него – че тежи 92 kg!

Постепенно се открихме из катедралата и като капчици живак пак се сляхме в нашата поклонническа групичка, споделяйки полугласно впечатлението си и насочвайки се към изхода. Недалеч от него ни пресрещна нашият гид – младата екскурзоводка Нино, която със светлите си очи и руси коси нямаше нищо грузинско в чертите, говореше добре руски и английски, и веднага ни поведе към първото важно (за поклонници) място в Тбилиси.

Следва

Иконом Павел ГЪРБОВ

Нов храм в село Василево, общ. Генерал Тошево, обл. Добрич

На 7 юли 2012 г. Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Кирил направи първа копка на храм „Св. прпмчк Еразъм Охридски“ в с. Василево, общ. Генерал Тошево, обл. Добрич.

Селото е едно от най-големите в този район и е със смесено население. Идеята за построяване на православен храм тлеела от години у хората, но никой не се наемал да иницира строителството му. Въпреки всичко строителството му започна на 10 октомври 2012 г., като още тогава църковното настоятелство си постави срок – на **2 юни** да бъде осветен.

Бих желал да споделя, че въпреки финансовата криза много фирми и благодетели християни помогнаха със средства за построяването и благоукрояването на този храм. Трудно е днес,

във време, когато материалните ценности са изпреварили духовните, да мотивираш хората да повярват истински в Истинния Бог, нашия Спасител Господ Исус Христос, но със строежа на нови храмове тази цел е постижима и реална.

В деня, в който цяла България свежда глава, за да почетте паметта на Христо Ботев, Негово Високопреосвещенство Варненският митрополит Кирил освети новопостроения храм „Св. прпмчк Еразъм Охридски“ – името бе дадено от самия митрополит и се оказа уникално за цялата страна. На освещаването присъстваха архиерейският наместник на Добрич иконом Иван Дойчев, архим. Методий, йером. Филип, председателят на църковното настоятелство свещеник Петър Димитров и др. Храмът се оказа малък, за да побере желаещите да присъстват на светата Литургия, на която ангелогласно пяха Димитър Арнаудов, Валери Попов и др.

Много хора казваха, че напразно строим храма в това село, защото районът бил със смесено население, но аз знам, че със силата на Светия Дух са ставали много чудеса, митарии са станали апостоли, разбойници са влизали в Царството небесно, грешници са ставали велики праведници.

Молебният при полагане на основния камък на храма

В Неделята на Самарянката е уместно да цитирам Херсонския архиепископ Димитрий. Той казва: „Моли се на Бога с дух този, който, произнасяйки думите на молитвите, ги произнася не само с уста, а с цялата си душа и сърце“. Надявам се, че макар и некръстени, много от хората биха се обърнали към Православната църква, ако ние показваме любов, смирение и кротост, защото именно така ще отворим широко дверите на новопостроения храм, а и на много други.

Благодарим на всички, които участваха в построяването на този храм и най-вече на „Ив-Строй 87“ ЕООД гр. Костенец, които построиха храма, и на „Свети Стлиян“ ООД гр. Пловдив, които го благоуक्रояха!

Свещеник Петър ДИМИТРОВ

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2013 г. „Църковен вестник“

1 година 30,00 лв.
6 месеца 15,00 лв.
3 месеца 7,50 лв.
ед. цена 0,70 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 980-30-16, центр. 987-56-11/245,
e-mail: synpressbg@gmail.com

Отговорен редактор на броя:
Анула Христова

Материали се приемат в електронен формат.

Сумите за абонамент да се изпращат по банкова сметка или с пощенски запис на името на **Танка Тончева Христова**, като се изписват точният адрес и пощенският код на абоната!

Банкова сметка на Синодално издателство на БПЦ:
УниКредит Булбанк – София, ул. „Алабин“ № 58
IBAN BG97UNCNCR96601018147018, BIC код: UNCRBGSF

„Църковен вестник“ съдържа свещени текстове и изображения и не бива да се използва за битови нужди.